

Věc C-431/23

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

11. července 2023

Předkládající soud:

Tribunal du travail de Liège (Belgie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

26. května 2023

Žalobci:

AE a další

Žalovaní:

BA, EP a RI jako insolvenční správci společnosti WIBRA BELGIË SA

WIBRA BELGIË SRL

I. Skutkové okolnosti

- 1 WIBRA je nizozemská maloobchodní společnost podnikající v Belgii a v Nizozemsku, která prodává spotřební zboží všeho druhu (textil, dekorace, čisticí prostředky atd.) za snížené ceny.
- 2 Po dočasném uzavření jejích obchodů v důsledku krize COVID-19 došlo u belgické dceřiné společnosti, a to u akciové společnosti Wibra België (dále jen „SA Wibra België“), v roce 2020 k významnému poklesu obrátu. V daném období společnost provozovala 81 obchodů a zaměstnávala 439 pracovníků.
- 3 Dne 20. července 2020 uspořádala SA Wibra België mimořádné zasedání podnikové rady a vydala tiskovou zprávu, která se zmiňovala o velmi obtížné situaci, o úmyslu zachovat si část svých obchodů v Belgii a o nutnosti podat návrh na soudní reorganizaci.

- 4 Dne 30. července 2020 podala společnost SA Wibra België u tribunal de l'entreprise de Gand, division de Dendermonde (podnikový soud v Gentu, pobočka Dendermonde, Belgie) (dále jen „podnikový soud“) návrh na reorganizaci. Rozsudkem z téhož dne byli jmenováni tři soudní správci (BA, EP a RI), jejichž úkolem bylo reorganizovat a převést všechny činnosti společnosti nebo jejich část.
- 5 Soudní správci zaslali podnikovému soudu jedinou nabídku, kterou přijali a která pocházela od nizozemské společnosti Wibra Nederland BV, která hodlala „začít na belgickém trhu znovu, v odlehčené/omezené/méně zavazující formě se společností, kterou by založila, s částí nyní provozovaných obchodů“¹. Nabídka se týkala převzetí 36 z 81 obchodních prostor, včetně sídla společnosti, jakož i převzetí 183 ze 439 zaměstnanců, vybraných potenciálním nabyvatelem.
- 6 Dne 30. září 2020 byla založena společnost s ručením omezeným Wibra België (dále jen „SRL Wibra België“), a to s cílem převzít část činností společnosti SA Wibra België a pokračovat v nich.
- 7 Dne 1. října 2020 se za přítomnosti zástupců odborů konalo nové mimořádné zasedání podnikové rady společnosti SA Wibra België. Podle uvedené společnosti tak vedení a soudní správci hodlali poskytnout zaměstnancům nezbytné informace v rámci žádosti o schválení nabídky na převzetí z titulu reorganizace prostřednictvím převodu pod soudním dohledem.
- 8 Dne 8. října 2020 byla tato žádost o schválení podnikovým soudem zamítnuta. Uvedený soud rozhodl, že některá ustanovení návrhu jsou v rozporu jednak s kolektivní smlouvou (dále jen „CCT“) č. 102 ze dne 5. října 2011 o zachování práv pracovníků v případě změny zaměstnavatele z důvodu reorganizace prostřednictvím převodu pod soudním dohledem (MB ze dne 25/04/2013, s. 25097) a jednak se směrnicí Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. 2001, L 82, s. 16; Zvl. vyd. 2004, L 236, 05/04, s. 98).
- 9 Téhož dne vyhlásil podnikový soud úpadek společnosti SA Wibra België a BA, EP a RI jmenoval insolvenčními správci.
- 10 Zaměstnanci byli o tomto rozhodnutí i o ukončení své pracovní smlouvy s tím, že jim bude vyplaceno odstupné, neprodleně informováni.
- 11 Dne 9. října společnost WIBRA prostřednictvím tiskové zprávy bez ohledu na zamítnutí nabídky na převzetí ze strany podnikového soudu a na rozhodnutí o úpadku oznámila, že dojde k rychlému znovuotevření 36 obchodů a k převzetí 183 pracovníků na základě nových pracovních smluv.

¹ Rozsudek podnikového soudu v Gentu ze dne 8. října 2020 [bod 5], volný překlad předkládajícího soudu.

- 12 Téhož dne převedli insolvenční správci část aktiv společnosti SA Wibra België na společnost SRL Wibra België, která zaměstnala 183 ze 439 propuštěných pracovníků.
- 13 Dne 1. dubna 2021 se někteří pracovníci, kteří nebyli převzati, dotázali insolvenčních správců na dodržení postupu předchozího informování a projednání a na způsob, jakým byly některé činnosti společnosti SA Wibra België dne 9. října 2020 převedeny na nabyvatele.
- 14 Insolvenční správci odpověděli, že v průběhu soudní reorganizace prostřednictvím převodu pod soudním dohledem byly povinnosti týkající se informování a projednání se zástupci pracovníků dodrženy.
- Podle nich nezávisle na rozhodnutí o zamítnutí návrhu na převzetí podnikový soud přezkoumal a schválil průběh řízení a na jednání vyslechl zástupce zaměstnanců.
- 15 Ze spisu plyne, že SRL Wibra België dosahuje od roku 2021 vysokých zisků a že po úpadku byly pod firmou WIBRA znovuotevřeny další belgické obchody.

II. Předmět sporu a postoje účastníků řízení

- 16 Předkládající soud projednává návrhy na náhradu škody podané 60 bývalými pracovníky (dále jen „žalobci“), které směřují proti společnosti SA Wibra België v úpadku (BA, EP^aRI jakožto insolvenčním správcům, dále také jen „první žalování“) a dále proti nové společnosti SRL Wibra België.

Návrhová žádání uvedených pracovníků jsou zejména tato:

- určit, že žalování porušili povinnost předběžného informování a povinnost projednání v oblasti hromadného propouštění plynoucí z CCT č. 24 ze dne 2. října 1975 o postupu informování zástupců zaměstnanců a projednání se zástupci pracovníků v oblasti hromadného propouštění (MB ze dne 17/02/1976, č. 1975100250, s. 1716) a z článku 66 loi du 13 février 1998 portant des dispositions en faveur de l'emploi (zákon ze dne 13. února 1998 o opatřeních na podporu zaměstnanosti) (MB ze dne 19/02/1998, č. 1998012088, s. 4643) (dále jen „zákon ze dne 13. února 1998“),
- určit, že převod činností, k němuž došlo mezi společnostmi SA Wibra België v úpadku a společnostmi SRL Wibra België, je smluvním převodem podniku ve smyslu CCT č. 32bis ze dne 7. června 1985 o zachování práv pracovníků v případě změny zaměstnavatele z důvodu smluvního převodu podniku a o úpravě práv převzatých pracovníků v případě převzetí majetku po úpadku (MB ze dne 09/08/1985, č. 1985800218, s. 11528);
- v důsledku toho vyčíslit škodu žalobců, stanovit na tomto základě jejich pohledávky z titulu náhrady škody vůči společnosti SA Wibra België v úpadku

a vrátit věc příslušnému podnikovému soudu, aby tento soud tyto pohledávky připustil do insolvenčního řízení,

- uložit společnosti SRL Wibra België společně a nerozdílně neboli *in solidum*, případně jen jí, povinnost uhradit stanovené náhrady škody.

- 17 SA Wibra België tvrdí, že návrhy jsou neopodstatněné, a to v rozsahu, v němž se týkají porušení CCT č. 24 o hromadném propouštění, i v rozsahu, v němž se opírají o CCT č. 32a o převodu podniku.

Pokud jde o výtku vycházející z nedostatku přesných a konkrétních informací o hromadném propouštění, tvrdí, že je třeba rozlišit mezi obdobími před zahájením řízení o soudní reorganizaci, obdobími po tomto řízení a samotným úpadkem.

Tato společnost se domnívá, že operaci uskutečněnou mezi společnostmi SA Wibra België v úpadku a společnostmi SRL Wibra België nelze kvalifikovat jako smluvní převod podniku ve smyslu CCT č. 32bis, nýbrž že práva převzatých pracovníků musí být zkoumána v rámci převzetí aktiv po úpadku.

- 18 SRL Wibra België tvrdí, že návrhy jsou neopodstatněné. Na základě článku 65 zákona ze dne 13. února 1998 je v případě úpadku použití CCT č. 24 výslovně vyloučeno.

Tato společnost tvrdí i to, že se žalobci nemohou dovolávat ustanovení unijního práva za tím účelem, aby byly zaměstnavateli uloženy povinnosti; při neprovedení směrnice 2001/23 do vnitrostátního práva nemá totiž její výklad přímý horizontální účinek.

Uvedená společnost tvrdí, že nemůže být činěna solidárně odpovědnou se společnostmi SA Wibra België za dluhy existující ke dni převodu aktiv a zaměstnanců, jelikož ustanovení použitelná na projednávaný případ jsou obsažena v kapitole III CCT 32bis, a nikoli v kapitole II.

III. Právní otázka – Povinnost informovat zástupce pracovníků o hromadném propouštění a povinnost projednat ho s nimi

- 19 Různá vnitrostátní ustanovení stanoví v případě hromadného propouštění povinnost předem o něm informovat zástupce pracovníků a projednat ho s nimi. Cílem těchto ustanovení je zabránit následkům hromadného propouštění, omezit je nebo zmírnit použitím doprovodných sociálních opatření, upřednostněním dialogu a poskytnutím nezavádějících, úplných a transparentních informací. Tato ustanovení jsou obsažena zejména v CCT č. 24, na kterou odkazuje článek 66 zákona ze dne 13. února 1998.
- 20 Směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění (Úř. věst. 1998, L 225, s. 16; Zvl. vyd. 2004, L 236 05/03, s. 327) stanoví v článku 2 povinnosti

informovat a projednat, které dopadají na zaměstnavatele, jenž zamýšlí hromadné propouštění.

- 21 Rozsudkem ze dne 12. října 2004, Komise v. Portugalsko (C-55/02, EU:C:2004:605), Soudní dvůr upřesnil, že právní úprava v oblasti hromadného propouštění se vztahuje na všechna propouštění z důvodů, které nejsou vlastní osobě pracovníků, například v situaci úpadku.
- 22 V rozsudku ze dne 3. března 2011, Claes a další (C-235/10 až C-239/10, EU:C:2011:119), Soudní dvůr rozhodl, že články 1 až 3 směrnice 98/59 je třeba vykládat tak, že se použijí na ukončení činnosti zaměstnavatele v důsledku soudního rozhodnutí, kterým se nařizuje jeho zrušení a likvidace z důvodu platební neschopnosti, i když v případě takového ukončení činnosti vnitrostátní právní úprava stanoví okamžité skončení pracovního poměru zaměstnanců. Do úplného zániku právní subjektivity podniku, jehož zrušení a likvidace jsou nařízeny, musí být plněny povinnosti vyplývající z článků 2 a 3 směrnice 98/59. Povinnosti, které přísluší zaměstnavateli podle těchto článků, musí být plněny vedením dotčeného podniku, pokud nadále v podniku působí, byť s omezenými pravomocemi k jeho řízení, nebo jeho likvidátorem v případě, že řízení uvedeného podniku je jím zcela převzato.

1. Povinnosti prvních žalovaných jako insolvenčních správců

- 23 Článek 65 zákona ze dne 13. února 1998 výslovně vylučuje použití kapitoly VII uvedeného zákona, která se týká povinností předem informovat a projednat v případě hromadného propouštění, k němuž dochází v rámci insolvenčního řízení.
- 24 V témže smyslu platí, že takovou povinnost směrnice 98/59 zaměstnavateli, který je v úpadku, výslovně neukládá.
- 25 Ani směrnice 98/59, ani její výklad podaný Soudním dvorem neumožňují v rámci úpadku uložit zaměstnavateli povinnosti předem informovat a projednat.
Směrnice totiž nemají horizontální přímý účinek; před svým provedením ve vnitrostátním právu mohou být přímým pramenem práv, avšak nikoli povinností na straně jednotlivců.
- 26 Vzhledem k tomu, že jediná ustanovení, která ukládají povinnosti informovat a projednat před hromadným propouštěním, vylučují případ úpadku, nelze společnosti SA Wibra België vytýkat jakékoliv nesplnění povinností po prohlášení úpadku.
- 27 Jakožto insolvenční správci společnosti SA Wibra België nemohou být tedy BA, EP a RI činěni odpovědnými za škodu, kterou uplatňují žalobci, poněvadž v tomto postavení nebyli povinni dodržet CCT, které zavádějí předběžné projednání nebo smírčí řízení před hromadným propouštěním.

2. Povinnosti prvních žalovaných jako soudních správců

- 28 Zcela jiná je odpovědnost BA, EP a RI v postavení soudních správců jmenovaných v rámci reorganizace společnosti.
- 29 V tomto postavení vyjednali převzetí části činností a části zaměstnanců mateřskou společností Wibra Nederland [BV]. Dne 21. září 2020 přijali nabídku této společnosti, která předpokládala převzetí 183 ze 439 zaměstnanců.
- 30 Již při jednáních se společností Wibra Nederland [BV] a nejpozději v okamžiku, kdy dne 21. září 2020 přijali její nabídku, tak první žalovaní věděli nebo měli vědět, že hromadné propouštění je nevyhnutelné.
- 31 Na rozdíl od toho, co je zakotveno pro případ úpadku, nejsou v případě reorganizace výslovně vyloučeny povinnosti informovat a projednat před hromadným propouštěním. Tyto povinnosti se tedy na společnost SA Wibra België v rámci reorganizace nařízené podnikovým soudem dne 30. července 2020 vztahovaly.
- 32 Vnitrostátní ustanovení v této oblasti podrobně přebírají požadavky obsažené v čl. 2 odst. 3 směrnice 98/59:

„Aby zástupci zaměstnanců měli možnost předložit konstruktivní návrhy, je zaměstnavatel povinen jim včas během projednání:

a) poskytnout veškeré související informace a

b) v každém případě písemně sdělit:

i) důvody plánovaného propouštění;

ii) počet a kategorie zaměstnanců, kteří mají být propuštěni;

iii) počet a kategorie zaměstnanců, kteří jsou obvykle zaměstnání;

iv) dobu, kdy se má propouštění uskutečnit;

v) kritéria navržená pro výběr zaměstnanců, kteří mají být propuštěni, pokud k tomu má zaměstnavatel na základě vnitrostátních právních předpisů nebo praxe pravomoc;

vi) předpokládanou metodu výpočtu všech případných odškodnění za propouštění, která nevyplývají z vnitrostátních právních předpisů nebo praxe. [...]"

- 33 SA Wibra België tvrdí, že prostřednictvím svých soudních správců uskutečnila projednání se zástupci zaměstnanců a informovala je o své hospodářské situaci a o zamýšlených řešeních. Připomíná různé schůzky po zahájení řízení o reorganizaci.

- 34 Zápisy z těchto schůzek, které byly předloženy, přitom doprovodná opatření a vlastní informace o hromadném propouštění neuvádějí.
- 35 Různá sdělení společnosti SA Wibra België a předmět zasedání podnikových rad konaných před úpadkem ukazují na nedostatečný sociální dialog a na nedodržení postupu při hromadném propouštění.
- 36 Neexistuje žádná stopa po takovém písemném sdělení, jaké zakotvuje čl. 66 odst. 1 zákona ze dne 13. února 1998. Ke dni 1. října 2020 přitom společnost SA Wibra België věděla nebo měla vědět, že hromadné propouštění je nevyhnutelné, a to ať k tomuto propouštění dojde po přijetí nabídky na převzetí v rámci řízení o reorganizaci, nebo v případě zamítnutí této nabídky v důsledku úpadku společnosti.
- 37 To, že zástupci zaměstnanců byli vyslechnuti na jednání konaném dne 5. října 2020, které dne 8. října 2020 vedlo k vydání rozhodnutí o prohlášení úpadku, k prokázání dodržení dotčených povinností nestačí.
- 38 Vzhledem k tomu, že nabídka na převzetí předložená v rámci řízení o reorganizaci nebyla úspěšná, nemohli zástupci pracovníků předpokládat bezprostředně hrozící úpadek společnosti. Právní rámec, ve kterém operace proběhla, tak zástupcům zaměstnanců neumožnil užitečně a v přiměřené lhůtě klást řídicím pracovníkům společnosti otázky.
- 39 Pracovníci byli připraveni o jasné a dostatečné informace o tom, co je čeká. Současně společnost připravovala svou restrukturalizaci; nemohla nevědět o tom, že hromadné propouštění nastane, a o povinnostech, které z toho plynou.
- 40 Pro úplnost a na rozdíl od toho, co tvrdí společnost SA Wibra België, to, že úkoly soudních správců jsou vykonávány „*pod soudním dohledem a autoritou*“, ji nezprošťuje povinností informovat a projednat, které na ni spočívají. Řízení o reorganizaci nemá vliv na řízení společnosti, poněvadž to zůstává zcela v rukou jejích orgánů.
- 41 Argumentace žalovaných spočívají na úvaze, že podnikový soud neshledal porušení vlastních pravidel o hromadném propouštění. SA Wibra België přitom úmyslně obešla zamítnutí soudního schválení nabídky na převzetí tím, že bez ohledu na toto zamítnutí převedla část svých činností, svých prostor a svých zaměstnanců na společnost SRL Wibra België, která byla předtím za tímto účelem založena, a tím, že nepřevzaté zaměstnance ponechala v péči insolvenčních správců a Fonds de fermeture des entreprises (fond pro zavírání podniků, België) (a tedy v péči společnosti).
- 42 Je proto zbytečné tvrdit, že povinnosti, které na společnost SA Wibra België dopadaly, byly kryty soudním dohledem, a to tím spíše, že tento dohled nakonec vedl k zamítnutí nabídky, která byla soudními správci předložena.

IV. Právní kvalifikace převodu aktiv společnosti SA Wibra België na společnost SRL Wibra België: smluvní převod podniku, nebo převod aktiv po úpadku?

- 43 Směrnice 2001/23 zavádí dva instituty na ochranu pracovníků v případě převodu podniku: zaprvé převzetí všech zaměstnanců převáděného podniku nabyvatelem (čl. 4 odst. 1); zadruhé převod všech práv a povinností, která plynou z převedených pracovních smluv, na nabyvatele (čl. 3 odst. 1).
- 44 Tato směrnice je do belgického práva provedena zejména prostřednictvím CCT č. 32bis. Článek 6 této CCT upřesňuje, že její kapitola II o právech pracovníků v případě změny zaměstnavatele v důsledku smluvního převodu podniku se: *„použije se na jakoukoli změnu zaměstnavatele plynoucí ze smluvního převodu podniku nebo části podniku, s výjimkou případů [převzetí aktiv po úpadku]. S výhradou ustanovení pododstavce 1 se v této kolektivní smlouvě za převod považuje převod hospodářské entity, která si zachovává svou totožnost, chápanou jako uspořádaný soubor prostředků, za účelem pokračování hospodářské činnosti, ať je tato hospodářská činnost hlavní, nebo vedlejší“*.
- 45 Převod podniku ve smyslu směrnice 2001/23 a kolektivní smlouvy č. 32bis zahrnuje spojení tří prvků:
- změny zaměstnavatele,
 - převodu podniku nebo jeho části,
 - smluvního původu převodu. Soudní dvůr vyložil pojem smluvního převodu pružně, aby byl naplněn cíl směrnice, kterým je ochrana zaměstnanců v případě převodu podniku, a rozhodl, že tato směrnice se *„použije ve všech případech, kdy v rámci smluvních vztahů dochází ke změně fyzické nebo právnické osoby odpovědné za provozování podniku, která přebírá závazky zaměstnavatele vůči zaměstnancům podniku“* (rozsudek ze dne 15. června 1988, Bork International a další, 101/87, EU:C:1988:308, bod 13).
- 46 Podle článku 7 CCT 32bis platí, že *„práva a povinnosti plynoucí pro převodce z pracovních smluv existujících ke dni převodu ve smyslu čl. 1 odst. 1 se z důvodu tohoto převodu převádějí na nabyvatele“*.
- 47 Článek 8 stanoví solidární odpovědnost za dluhy mezi převodcem a nabyvatelem, pokud jde o *„dluhy existující ke dni převodu ve smyslu čl. 1 odst. 1 a plynoucí z pracovních smluv existujících k tomuto dni [...]“*.
- 48 Články 11 a následující, obsažené v kapitole III, se týkají situace pracovníků v případě převzetí aktiv po úpadku. V tomto případě odchylně od pravidel stanovených v kapitole II nedochází ani k převodu dluhů společnosti existujících ke dni převodu na nabyvatele, ani nenastupuje solidarita s převodcem.
- 49 Stejně tak článek 5 směrnice 2001/23 stanoví:

„Nestanoví-li členské státy jinak, nevztahují se články 3 a 4 na převod podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu, pokud je převodce předmětem konkursního řízení nebo obdobného úpadkového řízení, které bylo zahájeno s cílem likvidace majetku převodce a které probíhá pod dohledem příslušného orgánu veřejné moci (kterým může být správce konkurzní podstaty schválený příslušným orgánem veřejné moci)“.

- 50 Konečně, poté, co nabyl účinnosti zákon ze dne 31. ledna 2009 o kontinuitě podniků (MB ze dne 09/02/2009, č. 2009009047, s. 8436), který zavedl mechanismus převodu pod dohledem, byla uzavřena CCT č. 102.
- 51 V rámci krize COVID-19 zavedl zákonodárce různá opatření na podporu podniků. Mezi těmito řízeními je i řízení označované jako „*pré-pack*“ nebo též „*tichý úpadek*“, které je zakotveno v článku XX.39/1 Code de droit économique (zákoník hospodářského práva) v rubrice věnované reorganizaci společností.
- 52 Jde o přípravnou fázi reorganizace podniku, během níž může být za účelem dosažení dohody o smíru nebo kolektivní smlouvy jmenován soudní správce, je-li dlužník s to prokázat, že je krátkodobě nebo dlouhodobě ohrožena kontinuita podniku.
- 53 Tato právní konstrukce institutu *pré-pack* „*v zásadě spočívá v řízení o dvou fázích: první, která je obecně důvěrná, během níž se s různými zúčastněnými stranami nebo některými z nich vyjednává o restrukturalizaci a uzavírá se dohoda o ní, a druhé, jejímž prostřednictvím se tato dohoda formalizuje v rámci insolvenčního řízení, které bude v zásadě krátké, poněvadž restrukturalizace již byla připravena a vyjednána během fáze první*“².
- 54 Belgický zákonodárce tak hodlal upravit vyjednávání o plánu reorganizace tak, aby bylo důvěrné, aniž by s ním byla spojena jakákoli negativní publicita (plán *pré-pack*)³, avšak nestanovil pravidla pro přípravu převodu podniku (převod *pré-pack*).
- 55 Převod *pré-pack*, použitelný v nizozemském právu, byl v rozsudku ze dne 22. června 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging a další (C-126/16, EU:C:2017:489), shledán jako odporující článku 5 směrnice 2001/23. Podle Soudního dvora „*operace pre-pack dotčená ve věci v původním řízení je sice v projednávaném případě připravena před prohlášením úpadku, provedena je ale až po něm. Taková operace, která s sebou úpadek fakticky nese, tedy může spadat pod pojem ‚konkursní [úpadkové] řízení‘ ve smyslu čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23*“ (bod 46) a „*fáze operace pre-pack, o jakou se jedná ve věci v původním*

² ALTER, C. a PLETINCKX, Z., „Loi du 21 mars 2021 modifiant le livre XX du Code de droit économique et le Code des Impôts sur les revenus 1992“, *Journal des Tribunaux*, 2021/20, č. 6858, s. 367.

³ Doc. Parl., Ch., 2019/2020, č. 1337/004, s. 10.

řízení, která předchází prohlášení úpadku, nemá žádnou oporu v dotčené vnitrostátní právní úpravě“ (bod 53).

- 56 Podle Soudního dvora tato operace „tudíž v tomto rozsahu neprobíhá pod dohledem soudu, nýbrž jak vyplývá ze spisu předloženého Soudnímu dvoru, pod vedením podniku, který vede jednání a přijímá rozhodnutí, jimiž se připravuje prodej podniku v úpadku“ (bod 54). Závěrem, „[a]čkoliv jsou totiž zamýšleny správce i zamýšlený insolvenční soudce jmenováni na žádost podniku v úpadku soudem, formálně nemají žádnou pravomoc. Ze strany orgánu veřejné moci tudíž nad nimi není vykonáván žádný dohled“ (bod 55).
- 57 V rozsudku ze dne 16. května 2019, Plessers (C-509/17, EU:C:2019:424), Soudní dvůr potvrdil svou judikaturu na základě totožného odůvodnění: „Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů, zejména její články 3 až 5, musí být vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava ve věci v původním řízení, která v případě převodu podniku uskutečněného v rámci řízení o reorganizaci prostřednictvím převodu pod soudním dohledem, vedeného s cílem úplného či částečného zachování podniku převodce nebo jeho činnosti, stanoví ve prospěch nabyvatele právo vybrat si, které zaměstnance převezme“.
- 58 V rozsudku ze dne 28. dubna 2022, Federatie Nederlandse Vakbeweging (Postup pre-pack) (C-237/20, EU:C:2022:321), Soudní dvůr svůj postoj přehodnotil v rámci případu, v němž nizozemská společnost v úpadku převedla své činnosti na dvě nové „dceřiné“ společnosti prostřednictvím mechanismu „pre-pack“, a to s převzetím části pracovníků za méně výhodných pracovních podmínek. Soudní dvůr rozhodl, že „čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23 musí být vykládán v tom smyslu, že podmínka, kterou stanoví a podle níž se články 3 a 4 této směrnice nevztahují na převod podniku, pokud je převodce předmětem konkursního řízení nebo obdobného úpadkového řízení, které bylo zahájeno s cílem likvidace majetku převodce, je splněna, pokud je převod celého podniku nebo jeho části – před zahájením konkursního řízení, jehož cílem je likvidace majetku převodce a během něhož je uvedený převod uskutečněn – připraven v rámci postupu pre-pack, jehož hlavním cílem je umožnit v konkursním řízení likvidaci fungujícího podniku a co nejlépe uspokojit zájmy všech věřitelů a v co největší míře zachovat zaměstnanost, za podmínky, že je takový postup pre-pack regulován právními a správními předpisy“ (bod 55) a že „skutečnost, že převod celého podniku nebo jeho části je připraven v rámci postupu pre-pack, který předchází prohlášení úpadku ‚zamýšleným insolvenčním správcem‘ pod dohledem ‚zamýšleného insolvenčního soudce‘, nebrání tomu, aby byla splněna třetí podmínka čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23“ (bod 65).
- 59 Soudní dvůr v tomto rozsudku dospěl k závěru, že operace „pre-pack“, je-li regulována právními nebo správními předpisy, spadá do působnosti výjimky uvedené v článku 5 směrnice 2001/23.

- 60 SA Wibra België je ve vztahu ke každému z žalobců povinována náhradou škody za porušení svých povinností v oblasti informování a projednání před hromadným propouštěním.
- 61 S ohledem na úpadek však bude třeba, aby byly tyto pohledávky přípuštěny do insolvenčního řízení a aby majetková podstata postačovala k tomu, aby bylo žalobcům skutečně zaplaceno.
- 62 Je-li tedy operace uskutečněná mezi společnostmi SA Wibra België v úpadku a společností SRL Wibra België považována za smluvní převod podniku ve smyslu CCT č. 32bis, druhá společnost bude společně a nerozdílně odpovědná za závazky společnosti první a dále za dluhy existující ke dni převodu, a to v souladu s články 7 a 8 CCT č. 32bis.
- 63 Návrh na převod aktiv v rámci řízení o reorganizaci nebyl přijat, protože podnikový soud rozhodl, že tento návrh je v rozporu s CCT č. 102 a se směrnicí 2001/23.
- 64 Bez ohledu na zamítnutí soudního schválení převzetí aktiv byl plán na převod připravený během insolvenčního řízení soudními správci nakonec uskutečněn, a to nazítří po prohlášení úpadku, týmiž správci, avšak v postavení správců insolvenčních.
- 65 Žalovaní nezpochybnují, že obsah operace, ke které mezi oběma společnostmi došlo nazítří po prohlášení úpadku, je totožný s obsahem nabídky na převzetí. Jediný rozdíl mezi oběma operacemi spočívá v totožnosti nabyvatele, avšak vzhledem k tomu, že SRL Wibra België je dceřinou společností mateřské společnosti, nemá tato okolnost žádný vliv na následující.
- 66 Soudní správci konkrétně přijali nabídku společnosti Wibra Nederland BV, která se týkala nabytí části prostor a sídla společnosti, jakož i všech hmotných a nehmotných aktiv nezbytných k umožnění tohoto nabytí, vedle převzetí 183 ze 439 zaměstnanců.
- 67 Tato operace musí být nesporně kvalifikována jako „převod *pré-pack*“, který nabyvateli umožňuje dovolat se výjimky stanovené v článku 5 směrnice 2001/23, je-li tato operace regulována právními nebo správními předpisy, a to v souladu s rozsudkem ze dne 28. dubna 2022, Federatie Nederlandse Vakbeweging (Postup *pre-pack*, C-237/20) (EU:C:2022:321).
- 68 Jak zdůrazňuje nauka, „[...] rozhodnutí o povolení, jehož cílem ani důsledkem není ‚potvrdit‘ převod na úrovni zaměstnanců, nebrání výkonu práv ze strany pracovníků ani tomu, aby tento výkon nevyústil ve zpochybnění samotné zásady převodu. Převod pod soudním dohledem má tudíž též účinek pro pracovníky, na

kteřé se vztahuje C. C. T. č. 102, jako smluvní převod pro pracovníky, na které se vztahuje C. C. T. č. 32bis“⁴.

- 69 S ohledem na výše uvedené platí, že operace uskutečněná v projednávaném případě bude moci spadat do působnosti výjimky uvedené v čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23 pouze tehdy, je-li tato operace regulována právními a správními předpisy.
- 70 V belgickém pozitivním právu taková ustanovení neexistují, poněvadž článek XX.39/1 zákoníku hospodářského práva se týká přípravné fáze (plán *pré-pack*), a nikoli fáze převodu (převod *pré-pack*).
- 71 Zvláštností projednávaného případu je toto:
- první část operace – příprava převodu – proběhla pod dohledem soudních správců jmenovaných podnikovým soudem v rámci řízení o reorganizaci, tj. řízení regulovaného právními ustanoveními,
 - druhá část operace – převod aktiv a zaměstnanců – následovala bezprostředně po zamítnutí schválení původně smluvené operace ze strany podnikového soudu, a to navíc na základě důvodu souvisejícího s ochranou práv pracovníků (odmítnutí nabyvatele převzít sociální závazky související s příspěvkem na dovolenou a s roční prémie).
- 72 Vyvstává tedy následující otázka: spadá převod aktiv připravený během řízení o reorganizaci probíhajícího pod dohledem soudu, jehož schválení však bylo tímto soudem zamítnuto, do působnosti výjimky zakotvené v článku 5 směrnice 2001/23, pokud k této operaci nakonec došlo po úpadku dotčené společnosti?

V. Předběžná otázka

- 73 *Musí být čl. 5 odst. 1 směrnice Rady [2001]/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů vykládán tak, že podmínka, kterou stanoví a podle které se články 3 a 4 této směrnice nepoužijí na převod podniku, pokud je převodce předmětem konkursního [(insolvenčního)] řízení nebo obdobného úpadkového řízení, které bylo zahájeno s cílem likvidace majetku převodce, není splněna, je-li převod podniku jako celku nebo jeho části připraven před zahájením konkurzního [(insolvenčního)] řízení směřujícího k likvidaci majetku převodce, v projednávaném případě v rámci řízení o reorganizaci, skončeného dohodou o převodu, jejíž schválení je příslušným soudem zamítnuto a která je poté provedena bezprostředně po prohlášení úpadku, a to mimo použití jakýchkoli právních nebo správních ustanovení vnitrostátního práva?*

⁴ AYDOGDU, R. a WILDEMEERSCH, J., „L’arrêt Plessers de la Cour de Justice de l’Union Européenne: une condamnation avec sursis de la réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice“, *JLMB*, 2019, s. 1269.